

SƏFƏVİ VƏ OSMANLI DÖVRÜ MİNİATÜRLƏRİNDE DİNİ DƏYƏRLƏR

Səida Musazadə

ADRA "Sənətşünaslıq" fakültəsinin

"Təsviri sənət tarixi və nəzəriyyəsi" ixtisası üzrə magistrantı

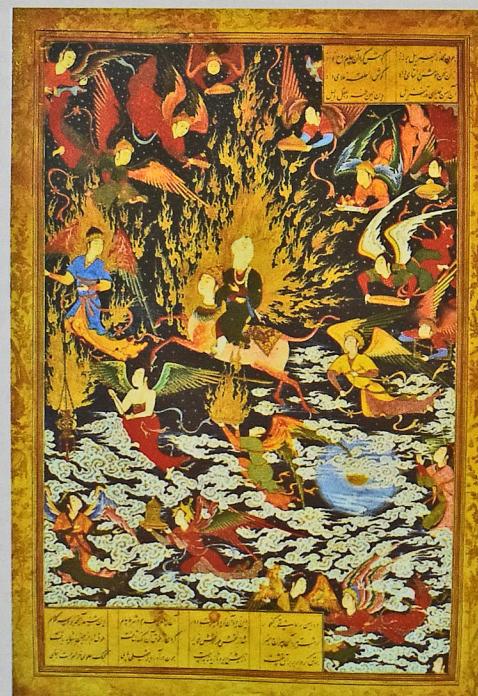
E-mail: seide.mzade@gmail.com

Təsviri sənətin xüsusi bir növü sayılan miniatür öz təbəti etibarilə kitab illüstrasiyası olub klassik Şərqi poeziyasının bilavasitə təsiri altında inkişaf etmişdir. Nəfis süslənərək illüstrasiyalarla bəzədilən Şərqi əlyazmalarının yaradılması bütün sənətkar dəstəsinin bir-biri ilə six əlaqədə işləməsini tələb edirdi. Saray divanxanalarında, dəftərxana və kitabxanalarında əlyazmanın müəllifi, xəttatı və rəssamı arasında six yaradılışlı ünsiyyəti yaranmışdır. Bədii şəkildə bəzənmiş kitabın vahid bir proses kimi meydana gəlməsində əsərin mövzusunun hüsnxətə cismilaşması, əhvalatların şəkillərlə canlandırılmasında məhz bu 3 sənətkarın zəhməti mühüm yer tutur.

XVI əsrin əvvəllerində Səfəvilər dövlətinin qurulması paytaxt Təbriz olmaqla yanaşı, həmçinin digər böyük şəhərlərdə mədəniyyət və yaradılışlı heyatının sürətlə yüksəlməsinə, dekorativ təbliğî sənətin bütün sahələrinin (miniatür, xəttatlıq, bəzəmə, şüslü keramika, tikma, toxuculuq və s.) qızıl dövrünü yaşamasına vəsile oldu. XVI əsrin II yarısında Şah Tahmasibə aid şəxsi emalatxanalarla bir çox rəsmi və farsca yazılım əlyazma əsərlər dövrünün en yüksək zirvəsinə çatmışdı. Şah Tahmasibin dövründə müxtəlif kitabəzəmə texnika və bacarıqları özünün en yüksək inkişaf nöqtəsinə çatmışdır. Biz bu mədəni inkişafı miniatür, xəttatlıq, memarlıq, tarix və İslam elmləri olaraq sıralaya bilərik. Səfəvilər dövrü Təbriz miniatür məktəbinin üslub xüsusiyyətlərinin formallaşmasına, bədii məktəbin inkişafına əhəmiyyətli təsir göstərən rəssamlar həmçinin hərtərəflü inkişaf etmiş sənətkarlar idilər. Onlar rəssam-xəttat, memar-rəssam, şair-rəssam olub, müxtəlif sahələrdə yüksək nailiyyyətlər əldə edən şəxslər olmuşlar. (2, 112-114)

Səfəvi və Osmanlı türkləri arasındaki ciddi siyasi, mədəni və dini əlaqələr XVI əsrdən XVIII əsərə qədər inkişaf etmiş və bu səbəblə miniatürlərə dini konsepsiya hər iki ölkədə eyni dərəcədə böyük öz təşəkkülünə tapmışdır. Səfəvilər dövründə İranda başlayan dini rəsm əsərləri Osmanlı İmperiyesi sarayının rəsmləri və miniatür işləri ilə eyni tarixa tasadüf edir. Buna görə də hər iki ölkənin rəsm sənətində əlaqələr yanaşı, oxşarlıqlar da hiss olunur. Osmanlı və Səfəvi sənətinin bir-birincə texniki və üslub baxımından bənzər bədii xüsusiyyəti miniatür əlyazmalarıdır. Bunlar zamanında ya hərbi yürüşlər zamanı qənimət kimi əla keçirilmiş və yaxud iki ölkə arasında siyasi hediyyələr kimi təqdim edilmişdi. Müasir dövrda həmin nəhəng kolleksiyası Topkapı Sarayı Muzeyində görmək mümkündür. Digər tərəfdən isə məhz əlyazmalarla istifadə olunan texni-

ka və üslub Shiraz, Herat və Təbriz məktəblərinin təsirlərinin necə yayıldığı aydın şəkildə göstərir. Səfəvilər dövründə kitab istehsalı ilə məşğul bir çox mətbəələr mövcud idi. Mətbəələrdə kitabları rəsmlərlə bəzəyən nəqqəşlər da fəaliyyət göstərirdilər. Kolleksiya həvəskarları və bədii sənətin inkişafına dəstək verən elit təbəqə fars dilində yazılmış kitablara illüstrasiyalar çəkmək üçün rəssamları vəzifeləndirirdilər. Bunun xərçində miniatürleri çəkmək üçün seçilən kitabların çoxu dini məhiyyət daşıyır. İslamin aparıcı roluna görə sənət və din müstərək, əlaqəli yayılırdı. Bir-biri ilə qonşu imperiyaların sərhədləri sənətkar və elm adamları üçün hər zaman açıq

Təsvir 1 : Miniatür nümunə. Böyük Britaniya Milli kitabxanası
Sultan Məhəmməd, "Məhəmməd Pəyğəmbərin Mərci", XVI əsr

olub. Digər tərəfdən, Osmanlı və iranlıların saray dillerinin da ortaqlı xeyli asanlığa təminat verirdi. Bundan əlavə, Osmanlılar Səfəvilərin istedadlı şair, yəzici və sənətkarlarının cəlbini böyük səy göstərirdilər. Səfəvilərin siyasi baxımdan qeyri-sabit dövrlərində Osmanlı imperiyası bir çox sənətkarları öz himayələri altına almış, saray emalatxanalarında işləmə imkanı yaradacaqları vədi ilə öz torpaqlarına dəvət etmişdilər. Rəssamlar həmçinin bir çox illüstrasiyalı əlyazmaları öz özləri ilə bərabər göttürmişdilər. Məhz buna görə ki, Osmanlı və Səfəvi sənət emalatxanalarında hazırlanmış bədii sənət nümunələrində əsərləri bir-birindən ayırdırmamışdır. Rəssamlar tərəfindən işlənilən bu miniatürler əlyazmaların dekorativ zənginliyini, zərifliyini artırır xüsusiyyətlər hesab olunur. İllüstrasiyalarda müqaddəs şəhər Məkkənin təsvirinə də rast gəlmək mümkündür. (3, 545-547)

Osmanlı əlyazmalarında isə Pəyğəmbər (s.a.a) və İmamların hayatı böyük toplu şəklində verilərək onlara uyğun miniatürler işlənilərdir. Əlyazmalarla yer alan miniatürlerdə istifadə olunan həkim rənglər, kiçik detallar, firçanın tətbiqi artıq İran və Türk stilləri arasında fərqi ortaya çıxardı. Türk miniatürlərində Pəyğəmbər (s.a.a) camaat ilə birlikdə namazda, üzü nurlu, yanında tamizlik və sədəqəti təmsil edən mavİ ranglı libaslı Hz. Xədicə ilə birlikdə təsvir edilir. İmamların zahiri aləmətləri, məsələn: başı ətrafında işq saçan halə və ya üzü örtükla təsvirlərində. Rəssam mahz kompozisiyani ustalıqla əsas şəxsin ətrafında qurmaqla onu mərkəzi figura çevirir. (1, 78-79)

Osmanlı İmperiyesi Təbriz şəhərini əla keçirdikdən sonra şəhərdəki bir çox sənətkarları öz himayəsi altına alaraq İstanbula gətirir. Nəticədə imperiyanın rəngkarlığında İran rənglərinin hakimliyi başlayır. Müyyən dövrə İran sənətinin taqlidi miniatürlerdə hiss olunurdu. Bütün bunlara baxmayaq, Osmanlı sənətkarları özlərinə xas texnika və üslubları inkişaf etdirərək dünyada öz imzası ilə tanınan rəqəbsiz bir sənət növü yaratırlar. Əslində türk miniatür sənəti tarixi dəqiq bilinmir. Çünkü İstanbulun zəngin kitabxanaları bu günə qədər yeterince tədqiq edilməmişdir. (3, 542-543)

Səfəvilər dövründə miniatür sənətinə maraqdan əlavə, şie məzəhəbinin də geniş yayılmasını nəzərə alsaq, görərlik ki, şieliklə bağlı bütün rəsmlər dövrdən günümüza qədər gəlib çatmışdır. Şah Tahmasibin aid "Şahnamə"ni bu mövzuya aid edə bilərik. Əlyazmada yer alan illüstrasiyalarda Pəyğəmbər (s.a.a), Hz. Əli və Hz. Hüseyin öz əsərlərinin nurlu halqa ilə göstəriləməsi və başlarının əmməmə ilə təsviri həmin dövrün üslub xüsusiyyətlərindən irali gəldi. Dini miniatürlərdə başda Pəyğəmbər (s.a.a) və İmamlar olmaqla üzərlərinin

örtülməsi və onların ayrı bir nur ilə on plana çıxarılması, seçilən mövzularla şəhərin haqq və adəlatının vurğulanması həmin dövrdə müraciət olunan mövzular arasında idi. Pəyğəmbər (s.a.a) səmada ruhani gəzintisi müxtəlif dövrlərdə sənətkarların miniatürlərdə dərəcədə oxşarlıq görülür. Oxşarlıqları həmçinin dini mövzulu illüstrasiyalara da şamil edə bilərik. (4, 95-96)

İlk dövr miniatürlərində əsas aparıcı rolu İslam həkayələri tuturdu. Məhəmmad Pəyğəmbər (s.a.a) hayatını əks etdirən miniatürler misilsiz bir şəkildə ərsəyə getirilirdi. Pəyğəmbər (s.a.a) və İmamların zahiri aləmətləri, məsələn: başı ətrafında işq saçan halə və ya üzü örtükla təsvirlərində. Rəssam mahz kompozisiyani ustalıqla əsas şəxsin ətrafında qurmaqla onu mərkəzi figura çevirir. (1, 78-79)

Sadaldığımız cəhətlərin an gözəl nümunəsini Büyük Britaniya Milli kitabxanasında saxlanılan Sultan Məhəmmədin 1539-1543-cü il tarixli Nizami "Xəmsə"sinə çəkilmiş "Məhəmmad Pəyğəmbərin meraci" adlı miniatüründə izleyə bilərik. Miniatür rəssamların yaradılığında nadir zamanlarda təsadüf edilən dini məzmunuş sujetlə təsvirdir. Əsərin diqqətənək məqamı kimi mürəkkəbliyi, figuraların gərgin vəziyyəti, müxtəlif istiqamətlərdə duruşu və ən əsası da, rənglərin həməhəngliyi onun gözəlliyyətini artıraraq əsərin əsas sujetini anlaşıqlı formada təqdim edir. Kolorit zənginliyi baxımdan bu əsər müstəsna əhəmiyyətə malikdir, klassik Şərqi miniatür nümunələri ilə rəqəbat apara bilər. (Təsvir 1)

Məqalədə nezərdən keçirdiyimiz Səfəvi və Osmanlı dövrüne aid miniatürlərdəki dini dayarlılar müasir dövrdə də öz aktuallığını itirməyərək oxunan əlyazmaların başa düşülməsində mühüm rol oynayır. ♦

Ədəbiyyat:

- Cəmilə Həsənzadə. Təbrizin solmaz boyaları. Bakı, 2001, 193 səh.
- Rasim Əfəndi. Azərbaycan incəsənəti. Bakı, 2007, 160 səh.
- Tahir Çelikbağ. Osmanlı el yazmalarında dini konular ve siyer-i nebi minyatürleri hakkında. Ankara, 2017, 537-558.
- Mehnaz Şayestefer. Osmanlı və Səfəvi resimlərində dini anımlar. İranlı Jurnalı, 94-110.

Резюме

Статья исследует миниатюрное искусство, играющее важную роль в понимании сути рукописей.

Ключевые слова: миниатюрное искусство, религия, рукопись, Сафави, Османская империя, религиозные иллюстрации.

Summary

The article explores miniature art, which plays an important role in understanding the essence of manuscripts.

Key words: Miniature art, religion, Safavi, The Ottoman Empire, manuscript, religious illustrations.